BOEKBESPREKING

Jennifer Owings Dewey, *Rattlesnake Dance. True Tales, Mysteries, and Rattlesnake Ceremonies*. Boyds Mills Press, 1997. 48 pagina's

Marcel van der Voort

Bij een schoonmaakbeurt van mijn boekenkasten kwam ik dit boek van Jennifer Owings Dewey weer tegen. In een flits herinnerde ik me het aangename moment dat ik er na aanschaf op de Slangendag van 2001 (!) van had genoten. Ik legde het apart om het weer eens ter hand te nemen na beëindiging van het schoonmaakcorvee. Opnieuw leverde herlezing ervan me een aangenaam uurtje op.

Rattlesnake Dance is een multifunctioneel boek. Het bevat om te beginnen drie persoonlijke ervaringen van de schrijfster, alle verteld op een rustige manier, die het de lezer toestaat om dichtbij de hoofdpersoon te komen, in alle gevallen een vrijgevochten meisje dat op de ranch van haar ouders in New Mexico omringd wordt door de natuur – met al haar gevaren, zoals blijkt uit het eerste verhaal. Het boek is verder rijk geïllustreerd, weliswaar niet met echte foto's, maar wél met prachtige tekeningen die zij zelf maakte. De derde component bestaat uit de kaders met tekst en tekeningen op vrijwel elke pagina, die informatie van allerlei aard bevatten, zoals informatie over taxonomie, giftigheid, vergiftigingssymptomen na een beet en de behandeling ervan, maar ook wetenswaardigheden uit volksverhalen en indiaanse mythologieën.

De verhalen
Slangenbeet
Op haar negende werd de schrijfster tijdens een klimtocht op een rots in haar hand gebeten door wat vermoedelijk een prairieratelslang (*Crotalus viridis*) was. Dat blijft onduidelijk, want ze heeft het dier niet gezien en trouwens, dan nog! De pijn was onmiddellijk zo hels, dat ze wel wat anders had om op te letten. Ze was

BOOK REVIEW

Jennifer Owings Dewey, *Rattlesnake Dance. True Tales, Mysteries, and Rattlesnake Ceremonies*. Boyds Mills Press, 1997. 48 pages

Marcel van der Voort

While cleaning my bookcases I once again came across this book by Jennifer Owings Dewey. In a flash I remembered the pleasant moment I had with it after purchasing it on the Snakeday of 2001 (!). I put it aside with the intention to pick it up again after the cleaning job was done. Again, its re-reading resulted in an enjoyable hour.

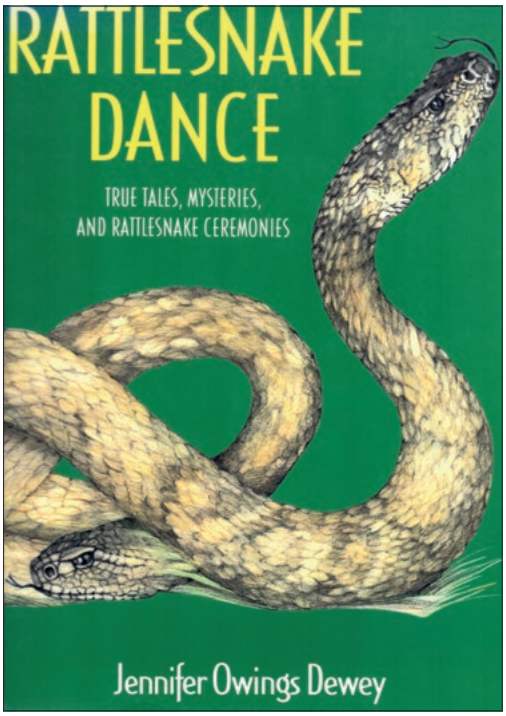
Rattlesnake dance is a multifunctional book. It begins with three of the author's personal experiences, all told in a calm manner that allows the reader to get close to the main character, in each case a liberated girl who is surrounded by nature on the ranch of her parents in New Mexico – complete with all its dangers, as the first story shows. Furthermore, the book is richly illustrated. Not with real photos, but with beautiful colour drawings that she made herself.The third component consists of the textboxes and drawings on almost every page, that provide information on varying topics, including taxonomy, venom, snake bite symptoms and their treatment, but also interesting facts from folk stories and Native American mythology.

The stories
Snakebite
When she was climbing a rock at the age of nine, the author was bitten in her hand by what was supposedly a prairie rattlesnake (*Crotalus viridis*). This remains unclear, as she did not see the animal. Also, the pain was immediately so intense she had something else to pay attention to. She had ridden to the scene of the accident on horseback, which made it even more challenging to get back to the ranch in one piece. In an immersive way, we get to read what happens to the victim: the serious

te paard naar de plek van het ongeluk gereden, en die omstandigheid maakte het nog spannend of ze wel heelhuids de weg terug naar de ranch zou kunnen halen. Op een inlevende manier krijgen we te lezen hoe het het slachtoffer vergaat: de gevolgen van de beet die er niet om liegen, het feit dat er geen serum in het ziekenhuis beschikbaar is, het revalidatietraject, de huidtransplantaties en uiteindelijk het algehele herstel.

De slangenceremonies van de Hopi
Op haar tiende nam Jennifers vader haar mee naar Arizona, waar buitenstaanders slangenceremonies van de Hopi konden meemaken. Voor de Hopi zijn slangen, net als voor veel andere indianenstammen, bijzondere creaturen die een belangrijke rol spelen als intermediair tussen hemel en aarde, in het bijzonder waar het de regen betreft. De betreffende Hopi-stam woonde in een gortdroog gebied waar water van levensbelang is. Het tienjarige meisje, dat een jaar eerder ternauwernood een slangenbeet had overleefd, is getuige van een indrukwekkend spektakel, waarbij dansende mannen allerlei soorten slangen, waaronder ratelslangen in de mond nemen. Eén van de dansende mannen kijkt haar indringend aan, terwijl hij een ratelslang in zijn mond houdt. Tot haar grote schrik bijt de ratelslang zich vast in zijn wang, maar de man danst onverstoorbaar verder. Na de dans moeten de tanden van de ratelslang met een stokje uit de wang van de danser worden gehaald, waarna er twee bloederige puntjes zichtbaar worden. Hoewel vader en dochter van plan waren om na de ceremonie de nacht nog in de buurt van het Hopi-dorp door te brengen, dwingen stortbuien hen diezelfde avond nog om huiswaarts te keren…

De ratelslangendans
Jennifer is vermoedelijk niet veel ouder in het derde verhaal, als ze tijdens een wandeling twee ratelslangen ziet die met elkaar aan het strijden zijn. De slangen zijn zich niet bewust van haar aanwezigheid en gaan elkaar fanatiek te lijf. Ze richten zich hoog op, draaien zich in en om elkaar, waarbij de een de ander naar de grond probeert te duwen. Maar liefst twee uur

consequences of the bite, the fact that there is no serum available in the hospital, the process of rehabilitation, the skin transplants and ultimately the full recovery.

The Hopi snake ceremonies
When she was ten, Jennifer's father took her to Arizona, where outsiders were able to witness the snake ceremonies of the Hopi. As for many other Native American tribes, the Hopi regard snakes as special creatures that play an important role as intermediaries between heaven and earth, especially concerning rain. This specific Hopi tribe lived in an extremely arid environment, where water is of vital importance. The ten year old girl, who narrowly survived a snakebite the previous year, witnesses an impressive event, where dancing men keep a variety of snakes in their mouths, including rattlesnakes. One of the dancing men gazes at her intently while he keeps a rattlesnake in his mouth. Much to her distress, the rattlesnake then bites his cheek, but the man continues

is Jennifer ooggetuige van dit ritueel, totdat de kleinste van de twee zich gewonnen geeft en ervan doorgaat. Jennifer volgt dit dier, en ziet hoe het onder een struik gaat liggen. Als de slang haar opmerkt, kijkt hij op, maar ratelt niet. Jennifer is verbaasd dat deze twee dodelijke creaturen met elkaar hebben gevochten zonder gebruik te maken van hun dodelijk gif, en dat geen van de slangen bij het gevecht gewond is geraakt.

De kaders

'Mensen hebben geloofd dat ratelslangen in staat zijn om vogels uit de lucht te bezweren door intens naar ze te staren en ze te hypnotiseren totdat ze op de grond vallen.'

'De Yurok-indianen geloofden eens dat een zonsverduistering werd veroorzaakt, doordat een ratelslang de zon verslond.'

'Ratelslangengif kan een klein dier in een minuut doden, een groter binnen een uur. Een slang kan gif door één giftand pompen, of door beide. Giftanden kunnen afbreken. Als dit gebeurt, komen er nieuwe uit de huidplooi in de bek van de slang."

'Ratelslangen beïnvloeden de hoeveelheid gif die uit hun giftanden komt. Als de gifklieren leeg zijn, duurt het drie tot vijf dagen voordat er een nieuwe voorraad beschikbaar is.'

'Inheemse Amerikanen hebben veel manieren om slangenbeten te behandelen. Stammen in het Zuidwesten steken yuccanaalden in het vlees om de beet, om het gif gelegenheid te geven weg te stromen.'

'Kolonisten in het Westen die slangendansen observeerden, vertelden hun buren dat ze zagen hoe de ene slang de andere opat. Velen van hen geloofden dat ratelslangen elkaar tegelijk opaten, op die manier een hoop vormend die kleiner en kleiner werd na elke minuut die verstreek.'

Het zijn dit soort korte opmerkingen, gelardeerd met mooie, instructieve tekeningen, die

to dance unfazed. When the dance is finished, the rattlesnake's fangs have to be detached with a small stick, leaving two bloody puncture marks. Although father and daughter planned to spend the night after the ceremony near the Hopi village, downpours force them to return home the same evening…

The rattlesnake dance

Jennifer is probably not much older in the third story, when, during a stroll, she witnesses two rattlesnakes engaged in combat. The snakes are oblivious to her presence and attack each other fanatically. They raise their bodies high above the ground, twist themselves in and around each other, during which one tries to push the other to the ground. Over the course of two hours, Jennifer is able to witness this ritual, after which the smallest of the two gives up and retreats. Jennifer follows this animal and sees how it hides underneath a shrub. When the snake notices her, it looks up, but does not rattle. Jennifer is surprised how these two deadly creatures fought each other without using their deadly venom, and that none of the two snakes suffered any wounds during the fight.

The textboxes

'People have believed rattlesnakes are capable of charming birds out of the sky simply by staring hard and hypnotizing the birds until they drop to the ground.'

The Yurok Indians once believed an eclipse was caused when a rattlesnake swallowed the sun.'

'Rattlesnake venom can kill a small animal in minutes, a larger in hours. A snake may pump venom through one fang or both. Fangs can break. When this happens, new ones drop from a fold of skin in the snake's mouth.'

'Rattlesnakes control the amount of venom that flows from their glands. When the venom glands are empty, it takes three to five days for ew supply to come in.'

Native Americans have many ways to treat snakebite. Tribes in the Southwest drive yucca

op vrijwel elke pagina de hoofdtekst vergezellen. Op die manier ben je aan het einde van het boek aardig wat kennis over ratelslangen rijker.

Hoewel ik dit boek met veel plezier heb herlezen en heb genoten van de mooie tekeningen, zullen het toch vooral jongere lezers zijn die het meeste plezier aan dit boek zullen beleven.

spines into the flesh around the bite to allow the venom to flow out.'

'Early settlers in the West who witnessed the rattlesnake dance told their neighbours they'd seen one snake eating another. Many of these people believed rattlesnakes swallowed each other at the same time, forming a hoop that got smaller and smaller with each passing minute.'

Short remarks like this, interspersed with beautiful, instructive drawings, accompany the main text on almost every page. In that way, you will have learned quite a bit about rattlesnakes after finishing the book. Although I greatly enjoyed rereading this book and really loved the beautiful drawings, it will probably mainly be the younger readers who will enjoy this book the most.

Translation into English Jan-Willem Wolters.